

opusdei.org

Palverännak Lourdes'i

Lisaks sellele, et Lourdes'is asub üks armastatumaid Neitsi Maarja pühamuid maailmas, on see seotud ka olulise peatükiga Opus Dei ajaloos: Püreneeде kaudu põgenemine Hispaania ühest otsast teise, mille püha Josemaría Hispaania kodusõja ajal 1937. aastal koos mõnede esimeste Opus Dei liikmete ja teistega ette võttis.

15.05.2020

Lourdes'i Jumalaema lugu

Prantsusmaa lõunaosas kesk-läänepoolsete Püreneeide jalamil on väike linn, kus 1858. aastal oli umbes neli tuhat elanikku. Räägitakse, et saratseeni pealik Mirat vallutas 778. aastal kindluse, millest sai hiljem küla tähtsaim koht. Lõpuks pöördus ta kristlusesse ja linnale anti tema ristinimi Lorus, mis muudeti hiljem Lourdes'iks.

Lourdes'is elas Marie-Bernarde Soubirous, keda kutsuti Bernadette'iks, suure ja vaese perekonna vanim laps. 1858. aastal oli ta 14-aastane ja aitas ema majapidamistöodega. Neljapäeval, 11. veebruaril kattis linna ja ümbritsevaid mägesid uduloor. See päev oli väga külm ja niiske. Bernadette, tema õde Toinette ja sõber Jeanne läksid Massabielle grotti puid otsima.

Teatud hetkel pidid nad teel ületama Gave de Pau jõkke voolava väikese

kanali. Teisel pool koopa kohal oli kaljusse tahutud ovaalne süvend. Bernadette ise meenutas hiljem seda hetke nii: „Ühel päeval läksin Gave de Pau jõe kaldale, et koos kahe teise tüdrukuga küttepuid koguda. Kohe kuulsin häält. Vaatasin luhale, aga puud ei liikunud. Pöörasin siis pea koopa poole ja nägin naist, kes oli riidetatud valgesse, vöötatud helesinise vööga ja igal jalal kuldne roos, tema roosikrantsi helmestega sama värvi.

„Mõtlesin, et eksin, hõõrusin silmi. Pistsin käe taskusse, et palvehelmeid otsida. Tahtsin teha ristimärgi, kuid ei suutnud oma kätt laubale tõsta. Kui Emand tegi ristimärgi, proovisin ka mina ja kuigi mu käsi värises, sain ma sellega hakkama. Ma hakkasin Roosipärga palvetama, samal ajal, kui Maarja sõrmitseis helmeid huuli liigutamata. Kui ma Roosipärja lõpetasin, nägemus hajus.“

Jumalaema ilmus talle kaheksateistkümnel korral: kaksteist korda veebruaris, neli korda märtsis, üks kord aprillis ning lõpuks sama 1858. aasta 16. juulil. Ainult Bernadette nägi teda. Ilmutused jätkusid ning aegamööda hakkas temaga kaasa tulema hulk inimesi, kes märkasid tema näol suurt rõõmu, kuid ei suutnud midagi näha ega kuulda. Enne kolmandat ilmumist 18. veebruaril Emand ei rääkinud. Kaheksandal ilmumiskorral sama kuu 24. päeval ütles Emand: „Meeleparandus, meeleparandus, meeleparandus...“ Ja ta lisas: „Palu patuste pöördumise eest.“ Neitsi käsu peale kaevas Bernadette järgmisel päeval oma kätega Lourdes'i allika, mille vesi on teinud ja teeb nii palju imesid. 2. märtsil palus ta, et sinna püstitataks kabel, kus inimesed saaksid protsessioonil käia. Ja lõpuks, 25. märtsil, kuueteistkümnendal ilmumisel, ilmutas Emand oma nime. Bernadette küsis temalt seda kolm

korda järjest. Algul naeratas ta vastamata. „Minu kolmanda küsimise peale pani Ema oma käed kokku ja asetask need rinnale... Ta vaatas üles taeva poole... siis, eraldades aeglaselt oma käed ja kummardudes minu poole, ütles ta: „Mina olen Pärispatuta Saadud.“

Rasketel aegadel

Lourdes'i Jumalaema on eriliselt seotud olulise peatükiga Opus Dei ajaloos: Püreneede kaudu põgenemise lõpp ühest Hispaania osast teise 1937. aastal, mille Püha Josemaría koos mõnede esimeste Opus Dei liikmete ja teistega Hispaania kodusõja ajal ette võttis. 10. detsember oli nende jaoks valitud päev Andorra Vürstiriigist lahkumiseks ja Prantsusmaale minekuks, et siis taas üle Hendaye piiri Hispaaniasse naasta. „Siiski ei läinud me otse Hendaye'sse,“

kirjutab Pedro Casciaro, üks püha Josemaría kaasasteelistest.

„Me lahkusime Lourdes’i väga vara. Isa läks vaikides, väga keskendunult, valmistudes Pühaks Missaks.

Palvetasime mõnda aega ja lugesime Roosipärga. Saabudes ja olles pühamu käärkambris mõned raskused ületanud (isal ei olnud võimalik sutaani hankida ja nad ei tahtnud lasta tal Missat pühitseda), sai ta, sobivalt rietatud valgesse prantsuse kaasulasse, löövi parempoolsel kõrvalaltaril, mis asub krüpti sissepääsu lähedal, missat pühitseda.“ (Pedro Casciaro „Unista ja sinu unistustest jääb väheks“, lk 129) Umbes poole kümne ajal pühitses Opus Dei asutaja Püha Missat mõne meetri kaugusel Massabielle grotist.

Aastate jooksul naasis püha Josemaría mitmel korral Lourdes’i, viimast korda 1972. aasta oktoobris,

et palvetada Jumalaema ees tema reise eest Euroopas.

Usaldusteod Maarjale (fragment):

„Õpeta meid, Maarja, oma elu Issanda poole suunama. Õpeta meile oma südame jaatust.

Siit võib pühamusse *minna*. Iga päev palvetatakse grotis erinevatel aegadel (vastavad lingid lehel) Roosipärga erinevates keeltes.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/palverannak-lourdesi/](https://opusdei.org/et-ee/article/palverannak-lourdesi/)
(13.04.2025)